

תוכו זרק קליפתו אכל

בבניין מגורים ישן ברחוב 'הרכבת' בתל אביב ליד התחנה המרכזית הישנה, באזור בו היו בימי ילדותי בתי מלאכה קטנים לייצור נעליים, שוכן כיום תיאטרון 'קליפה'.

תיאטרון 'קליפה' נוסד לפני למעלה מעשר שנים על ידי עידית הרמן ודמיטרי טולפנוב, מתוך מגמה ליצור שפה אומנותית חדשה המאגדת תחומים שונים, כמו מחול, מוסיקה, תיאטרון, קרקס ופנטומימה. נהוג לכנות סוג כזה של תיאטרון כ'תיאטרון פיזי' או 'תיאטרון גוף', בו ניתן מקום מרכזי לתנועת הגוף החושפת את מצבו הפנימי של היוצר על רקע תופעות שונות.

לדניאל אפרתי (מקור ראשון, 14.9.05) מזכיר תיאטרון 'קליפה' מייצג קרנבלי בסגנון ימי הביניים והרנסנס. בתנועה 'פשוטה' ו'גסה' ובתלבושות ססגוניות בעלות צבעים בוטים וחזקים, מתארות הסצנות השונות סיטואציות אנושיות כפי שהן במציאות, תוך מתן מקום למגוון של פרשנויות למתרחש על הבמה. חלל התיאטרון האינטימי – שמונים מקומות לערך – מזכיר את תיאטרון הרחוב העממיים העומדים במגע ישיר עם הקהל. כמו בתיאטרון נודד, הלהקה אחראית לא רק לביצוע אלא למכלול ההיבטים של היצירה: מכתבה, הלחנה, תפאורה, תאורה, ותלבושות ועד למכירת הכרטיסים.

ל'קליפה' מגוון הופעות המופנות לקהלים מכל הגילאים, והממוקמות בקשת רחבה של סגנונות החל ממחול אוונגרדי מופשט ועד להצגות ילדים, כולן ברמה גבוהה של גימור אסתטי. להלן סקירה קצרה של מופעים ופרויקטים בעבר ובהווה (רק את חלקם ראיתי):

דאוס אקס מאשינה – חזיון הפתיחה המפורסם של פסטיבל ישראל 2001. גירסה מקורית של סיפור הבריאה התנכי. תיאטרון, מחול, שפע פירוטכניקה, תאורה מהממת, ומוסיקה סוחפת.

ארבע העונות – טבע האהבה בא לידי ביטוי בתנועה ובדימויים חזותיים, על פי ארבעת פרקי יצירתו המפורסמת של ויואלדי.

לב של כלב - סאטירה מוזיקאלית, המבוססת על ספרו של מיכאיל בולגאקוב, המציג חברה רודפת כבוד ובצע המסתתרת מאחורי צדקנות אינטלקטואלית ושאיפה לקדמה.

לבריינט (מבוד) - סיפור חיי האדם מלידתו ועד מותו. נושא נדוש לעיפה זה מקבל פרשנות חזותית מקורית ומרתקת.

משחק מרכבה - שרשרת של אירועים אקראיים ברשת תאים מסועפת דמוית קן נמלים הגורמת לתמורות ותקלות משונות בדרך אל מטרה נשגבת.

חבר צעצוע – מופע לילדים על צעצועים עם עולם משלהם. מסביב לסיפור עלילה פשטני משהו, עם המסר הצפוי כי החברות חשובה מהכול, נבנית פנינה של יופי תאטרוני עדין.

עונש התשוקה/אזוב מתכת – שתי עבודות סולו של עידית הרמן ודמיטרי טולפנוב המשלימות זו את זו. מחול אוונגרד מופשט במיטבו.

סדנת ליצנות פיזית ונונסנס - עם הליצן והאמן הרוסי אלכסיי מרקושב.

וירגה - רצף של תמונות על רקע של מוסיקה קולית מימי הביניים. מוסיקה דתית וחילונית, שירי אהבה ושירים מקבריים, שירה שמימית ושירה כפרית פולקלוריסטית.

איך לפעמים – ערב חד פעמי ורב משמעי עם ארבע להקות רוק אוונגרד (ובראשן להקת 'אבק' האהובה עלי ביותר).

אז אם אתם מחפשים חוויה מיוחדת, הזדמנתם לת"א, והראש באותו ערב גם קצת פתוח, מומלץ בחום על ביקור בתיאטרון 'קליפה'. זכרו כי מספר המקומות באולם מצומצם מאוד, כך שיש להזמין כרטיסים מראש.

לפרטים נוספים: <http://www.clipa-theater.com>